

Πρώτη Δεκεμβρίου του '68. Κυριακή. Από νωρίς το πρωί, βαριά νέφωση είχε καταλάβει το λεκανοπέδιο και αργότερα η μέρα εξελίχθηκε με καταρακτώδεις βροχές. Το αποτέλεσμα ήταν ένα πλημμυρισμένο αεροδρόμιο, ένας βρεγμένος αγώνας.

Ήταν το δεύτερο, μετά την Κέρκυρα, βρεγμένο σιρκοί του '68 και σε μεγάλο βαθμό η βροχή επηρέασε τα αποτελέσματα. Μέσα στο Τατόι οι αγωνιζόμενοι αντιμετωπίζουν για πρώτη φορά τόσο μαζικά, το φαινόμενο της υδρολίσθησης και καθώς κατεβαίνουν την μεγάλη ευθεία χάνουν αιφνίδια τον έλεγχο των αυτοκινήτων τους αφού «σκαρφαλώνουν» πάνω σε फिल्म νερού.

Τα αποτελέσματα επίσης επηρεάζονται και από την οργάνωση των pit των αγωνιζομένων. Σε αυτό το κομμάτι ευνοημένος εμφανίζεται ο νικητής, «Μαύρος» με την άρτια οργάνωση, από το carrera pit team που του εξασφάλισε άριστη πληροφόρηση και ως εκ τούτου σωστή τακτική.

Αντίθετα χαμένος της υπόθεσης είναι ο Νίκος Καπετανάκης ο οποίος μετά από μια μεγάλη προσπάθεια και εξαιρετική οδήγηση πάνω στο βρεγμένο τερέν θα μείνει χωρίς πληροφόρηση σε όλη τη διάρκεια του αγώνα αφού η βροχή θα καταστρέψει την υποτυπώδη οργάνωση του δικού του pit,
υποχρεώνοντάς τον σε ένα «τυφλό» αγώνα.

Ο οδηγός της B.M.W. εγκατέλειψε από μοτέρ, ελάχιστα λεπτά πριν πέσει η σημαία και μάλιστα υποστηρίχτηκε ότι ίσως και να είχε συμπληρώσει περισσότερους γύρους από τον νικητή, αλλά ακόμα και σε αυτή την περίπτωση έπρεπε να είχε πάρει καρό σημαία, οπότε η άποψη αυτή μόνον ακαδημαϊκή αξία είχε.

Ένα σημαντικό τμήμα της νίκης ο «Μαύρος» σίγουρα το οφείλει στον Στεφ. Ζάννο που βρισκόταν επικεφαλής του Carrera team. Με την ίδια ονομασία ο παλιός πρωταγωνιστής των ελληνικών αγώνων διατηρούσε κατάστημα αξεσουάρ αυτοκινήτων στην Πατρ. Ιωακείμ στο Κολωνάκι σε μια από κοινού επιχείρηση με τους αδελφούς Μεϊμαρίδη.

Πάντως ο Γιάννης δεν ήταν ο μόνος καλά ενημερωμένος σε εκείνο το Τατόι. Επί του θέματος, ο Γ. Παγώνης θα σημειώσει στις στήλες της «Βραδυνης» για τον Γ. Κρητικό: «*με μικροσκοπικούς πομπούς, τύπου 007, κολλημένους στο ταμπλώ του Κορντίνι μπορούσε να βρίσκεται σε συνεχή επαφή με το πιτ και τη χαριτωμένη μνηστή του.*»

Τα ηλεκτρικά, λόγω της μεγάλης νεροποντής, θα στερούσαν από τον Κρητικό τη χαρά του τερματισμού, όπως και στον Τζώνυ.

Στο κοινωνικό πλαίσιο πρέπει να αναφερθεί η παρουσία του Αλ. Ωνάση.

